

DẠT DÀO THƯƠNG MẾN CÁC LINH HỒN CHIẾN BINH

... Câu chuyện xảy ra tại nước Ý vào một ngày trong tháng 11, tháng dành để cầu cho Các Đẳng Linh Hồn.

Một người đàn ông lưng còng ăn mặc thật nghèo nàn với một tay áo rơi lủng lẳng vì bị cụt một cánh tay. Nhưng ông là tín hữu Công Giáo thật đạo đức. Ông đang tiến thẳng vào nhà xứ. Gặp Cha Sở, ông kính cẩn hôn tay Cha rồi trao cho Cha Sở đồng tiền 2 lire, mới tinh, lóng lánh!

Vào thời kỳ ấy, đồng tiền 2 lire trị giá rất lớn. Cầm đồng tiền mới trong tay Cha Sở tươi cười nói:

- Ồ, mới quá! Có lẽ từ xương chể tiền mới lấy ra?

Người đàn ông đơn sơ thưa lại:

- Ồ, phải chi mà Cha biết được! Đây là tiền con tiết kiệm trong vòng hai tháng trời. Mỗi ngày con dành ra một ít. Hôm nay một xu, ngày mai một xu cho đến khi con đạt tới con số 2 lire. Nhưng thay vì linh kính với các đồng xu, con may mắn gặp một người bạn tốt lành. Anh bằng lòng đổi tất cả và trao cho con đồng tiền 2 lire mới tinh này! Và hôm nay, con đến đây trao cho Cha. Xin Cha nhận lấy và vui lòng dâng một Thánh Lễ cầu theo ý chỉ của con!

Cha Sở hiền từ đáp:

- Chắc chắn rồi! Tôi sẵn sàng dâng ngay Thánh Lễ cầu cho những người thân yêu quá cố của ông. Tôi đoán như vậy có đúng không?

Người đàn ông tàn tật nói:

- Thưa Cha không phải thế! Cha Mẹ con qua đời lâu lắm rồi. Và con hy vọng giờ đây các ngài đã đền bù xong các tội đã phạm, thể theo phép công thẳng của THIÊN CHÚA Nhân Từ. Con tin là các ngài đang vui hưởng hạnh phúc thiên đàng .. Trái lại hôm nay con muốn xin Cha dâng Thánh Lễ cầu cho linh hồn các binh sĩ đáng thương, bỏ mình trong các trận chiến. Con cũng từng tham gia chiến tranh .. Con là một cựu chiến binh - như Cha thấy là con bị mất một cánh tay - vì thế con hiểu rõ thế nào là chết ngoài trận địa. Cha biết không, chết ngoài chiến trường có nghĩa là không nhận được các an ủi của đạo thánh Công Giáo là lãnh các bí tích sau cùng. Chết nơi trận địa tức là không nhận được lời khích lệ nào, không có người thân yêu nào ở bên cạnh. Chết một cách tức tưởi: bị phân thây, bị cụt chân bị mất tay, máu me lênh láng, hoặc không còn hình tượng con người nữa! Thật đau thương! Thật khủng khiếp! Ngay cả các con chó cũng không chịu một số phận như thế! Vậy mà chính con đây, con từng chứng kiến những cái chết thảm thương của không biết bao nhiêu bạn đồng ngũ con .. những người mà giờ đây có lẽ không còn ai nhớ đến họ nữa!

Nói xong những tâm tình suy tư dẫu ẩn từ bao lâu nay, người phế binh nghèo lặng lẽ khóc. Đôi hàng nước mắt chảy dài trên đôi gò má. Cha Sở cũng cảm động không kém. Cha hiền từ nói:

- Nhưng theo nhận xét của tôi thì trong hoàn cảnh túng thiếu của ông, số tiền này thật lớn lao và rất cần thiết cho các nhu cầu của ông .. Nghĩ đến các người quá cố là điều thật tốt lành, tuyệt hảo và thánh thiện. Nhưng trong một vài trường hợp thì cũng nên dành ưu tiên cho những người còn sống.

Người cựu chiến binh tiếp lời:

- Cha đoán thật đúng. Con rất nghèo. Nhưng con có một chút tiền hưu cộng thêm một ít của bố thí .. đủ để giúp con sống qua ngày. Nhưng ai biết được con còn sống bao lâu nữa? Như Cha thấy: lưng con đã còng, có nghĩa là tuổi đời đã chồng chất trên đôi vai con! Trong khi các chiến sĩ trẻ trung kia, đã anh dũng bỏ mình nơi trận địa để bảo vệ xứ sở và dành độc lập tự do cho quê hương chúng ta!

Người phế binh cảm động dừng lại và lặng lẽ khóc.

Cha Sở đưa trả lại đồng tiền 2 lire và nói:

- Tôi có bốn phận làm việc lành bác ái hơn cả ông nữa. Vậy ông hãy giữ lấy đồng tiền và Thánh Lễ vẫn

được dâng như thường. Trễ lắm là ngày mai.

Nhưng người cựu chiến binh nghèo vẫn khẳng khái nói:

- Như thế đâu còn là Thánh Lễ con xin mà là Thánh Lễ của Cha xin! Vậy thì đức bác ái của con ở đâu? Thừa Cha không được! Xin Cha vui lòng nhận lấy đồng tiền 2 lire của con!

Nói xong, ông kính cẩn đặt đồng tiền 2 lire trên bàn, cúi đầu chào Cha Sở rồi lặng lẽ bước ra khỏi nhà xứ.

Cha Sở cảm động nhìn theo cái lưng còng với cánh tay cụt của người cựu chiến binh tốt lành và nói một mình:

- Dưới hình dáng thảm thương của một tín hữu Công Giáo nghèo chân chính ẩn chứa một lòng đạo đức cao cả của một vị Giáo Hoàng!

... "Từ vực thẳm, con kêu lên Ngài, lạy Chúa, muôn lạy Chúa, xin Ngài nghe tiếng con. Dám xin Ngài lắng tai để ý nghe lời con tha thiết nguyện cầu. Ôi lạy Chúa, nếu như Ngài chấp tội, nào có ai đứng vững được chẳng? Nhưng Chúa vẫn rộng lòng tha thứ để chúng con biết kính sợ Ngài. Mong đợi Chúa, con hết lòng mong đợi, cậy trông ở lời Người. Hồn con trông chờ Chúa, hơn lính canh mong đợi hừng đông. Hơn lính canh mong đợi hừng đông, trông cậy Chúa đi, Israel hỡi, bởi Chúa luôn từ ái một niềm, ơn cứu chuộc nơi Người chan chứa. Chính Người sẽ cứu chuộc Israel cho thoát khỏi tội khiến muôn vàn" (Thánh Vịnh 130(129).

("La Mia Messa", 1 Ottobre 2012 - 31 Dicembre 2012, Anno VI, vol.IV, Casa Mariana Editrice, trang 205-207)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt